

[Handelsministeren.]

beklager min fejlagtige erindring. Vi må hastigt gå videre. Det er jo godt, at jeg ikke er blevet kulturminister. (*Munterhed*).

Derimod vil jeg godt sige til hr. Hans Kjær, at jeg tror, vi har misforstået hinanden en lille smule, når det drejer sig om erhvervenes holdning. Jeg ønsker ikke at få dette folketing til at tro, at erhvervene er godt tilfredse med den lovgivning, hr. Hans Kjær og hans parti og andre har skabt, eller ønsker, at den skal fortsætte. Jeg er enig i, at der er en almindelig utilfredshed med denne lov, og jeg tror næsten, der har været det, siden den blev skabt. Men midt i denne utilfredshed, midt i dette absolutte ønske om snarest muligt at få disse regler ændret, er der altså også for mig at se en forståelse for, at når man skal have ændringer, så må man hellere skabe disse ændringer i en sammenhæng, hvor de får en bedre relation til udviklingen, og hvor de ikke bliver unødigt dramatiseret, fremfor at gennemføre dem isoleret og måske oven i købet i forbindelse med ganske særlige økonomiske eller politiske situationer.

Til hr. Ømann, over for hvem jeg skal undlade at komme med nogen form for historiske citater, skal jeg sige, at jeg er enig i hr. Ømanns betragtninger om, at det er noget overordentlig vigtigt at holde fundamentale leveomkostninger nede. Når jeg skuffer hr. Ømann ved ikke at gå ind i denne problematik, så er det, fordi den ikke ligger i prisloven, og det er mig ikke muligt at se, hvordan hr. Ømann kan lægge dem ind i en prislov. Det er ikke prislovens idé at gå ind i dette. Derimod er der en idé i det, som statsministeren og finansministeren har peget på, at gå ind i foranstaltninger, der tager sigte på at subsidiere disse vigtige varer eller fjerne bestemte udviklingstendenser på forhånd. Det er jeg helt enig i; der kan ikke konstateres noget modsætningsforhold mellem statsministeren, finansministeren og mig på det område. Jeg ønsker bare at skabe den sondring, at vi bruger en prislovgivning til det, en prislovgivning er skabt til.

Jeg må måske lige i den sidste forbindelse sige, at for det første skal man være opmærksom på, at den prislov, vi har, fortsætter i disse måneder. For det andet er det

ikke min opfattelse, at man med viden om en kommende prislov vil være så overordentlig interesseret i at skabe nye udviklinger; det er nærmere min tro, at man vil være klar til at lægge sig i stilling i relation til den kommende prislov på en fornuftig måde.

(Kort bemærkning).

Hans Kjær: Det ligger jo i hele den meget fyldte sals tanker, at man havde ventet, ministeren havde citeret: „Her står jeg, jeg kan ikke andet.“ Det havde passeret på ministerens situation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget, Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for folketetinget.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXI) findes i tillæg B. sp. 1969 i betænkning og indstilling fra udvalget for forretningsordenen).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

K. J. Mortensen: Når man nu under denne sag diskuterer ændringer i forretningsordenen, selv om det kun er ca. 8½ måned siden, der sidst er vedtaget ændringer i denne, kan dette måske synes at være arbejde, som kunne vente, især hvis vi har så travlt, som man siger, vi har, og især når man ser på salens fyldningsgrad i dag.

På den anden side har man indhøstet en hel del erfaringer vedrørende de faste ud-